

Trenne nya och mycket wackra

W i s o r,

Den Första:

Om en Wår-Morgon,
Huru ljukt bland tusend skilda
röster, &c.

Den Andra:

Glicka lilla i gröna Lunden, &c.

Den Tredje:

Gosse lilla i ången gröna, kom &c.

Alla tre sjungas under sina egna wackra
och bekanta Melodier.

Gesle, tryckt hos E. P. Sundqwist 1802.

I.

Huru ljuf, bland tusend flöda röster,
Sjunga alla glade Dit befäl,
Solen blickar fram så skön från öster
Allting sprider glädje i min själ.

2. Hvilken blick af Himmelskraft och låga
Dinger dig förfönade Natur!
Gränslös är din Sällhet din förmåga
Djwer mig och hwarje Creatur.

3. Lijf det är i hwarje bortkomd Flysta,
Lijf i dalden hwarest lillan står,
Lijf så högt sin krona tråden lyfta,
Lijf så långt som böljans spegel når.

4. Medan här i sagta lrumma Purar
Hoopet tecknar leende sin bild,
Leker der på Templets gamla murar
Solens anblick lefwande och mild.

5. Här

5. Här, ack! här, för släktens lena anda
Gunga Björkens silfwerkladda stam,
Nåftergalar bland deß löf sig blanda,
Smugga sina wackra drillar fram.

6. Nedsänkt i en Himmels njutnings pra,
Blömda jag mig nyg på fullen där,
Waknade och log och såg min Lyra,
Eg den suckande och sjöng så här:

7. Kärlek, Kärlek du som alt ses lifwa,
Alt i Himmels och på jord och haf,
Wirdes sällhet åt mitt hjerta gifwa!
Då begär du åt detsamma gaf.

8. Anna mig at din förtjusning smaka!
När du dertil gaf mig styrka nog,
Skänk mig då en öm och trogen maka,
Och et hem wid någon löfrit Rog.

9. Skänk mig sen en äker åt min föda
Och en Trågård at med flit besä
Och til skugga efter dagens möda,
Några Lindar ställda kring en Å.

10. Då skal jag wid morgonrådnans skimmer,
Lyfta ögat, Skapare! til Dig,

Lyfta

Lyfta det på nytt då stjernans glimmer
Fram ur nattens sköte smyger sig.

11. Med min goda Elma wid min sida
Skal jag nejd fring berg och dalar gå,
Söka ustringar som fring mig lida,
Göra mer: ge dem en kärlek också.

12. Ensam se'n, med henne i min kaja,
Skall jag vänta blott min Sålhet's tid,
Se åt Därrarne som fring mig stöja,
Gäckade af tusend willors strid.

13. Fader! om du se'n min önskan unnar
Barn som dela gladt min lyckas mått,
Skal jag lära deras spåda munnar:
Nämna Dig som uphof til alt godt.

14. Lära dem, at då Din mildhet flödet,
Höja tacksam tanke up til skyn:
Lära dem tro alla Männskor Bröder,
Följa blott de godas estersyn.

15. Då en dag när Du min bana sluter,
Hoppas jag min sista timme här,
Lika liuf, som denna fläck jag njuter,
Lika skön som denna Ros jag bär.

Den Andra:

I.

Slicka lilla i gröna Lunden, kom hit at hvila
dig, Det ljufliga som hon talte, wist roade
det mig.

2. Ensammen at sofwa, med ingen på sin
arm, och utan lilla wännen, kan jag ej blifwa
warm.

3. Som de rinnande bäckar, som den sval-
lande sjö, så rinner mit hjerta til dig min lilla
mö.

4. Mit hjerta det leker, som löfwen på Finn,
att torde jag önska at du more min.

5. Mit hjerta jag liknar wid fisken på nåt,
för dig har jag wandrat otaliga sjät.

6. Min häst han står sadlad, min böga är
spänd, til dig har jag wandrat förutan all änd.

7. Under fluggrifa häckar der wore et par,
den ena war min kära, den andra war jag.

8. Sista

8. Fälska Glickor i werlden äro intet at lita på, de rubba och de låcka så många de kan få.

9. Fast du tycker du är riker och jag ringa nog, Dina rikdomar dig så swiker, likt med snön som söll i fjöl.

10. Fast du tycker du har pengar at lita dig på, men om du får lefwa, så går de wäl åt.

11. Denna flickan hon war ej mera än på sitt fjortonde år, hwar gång jag ser flera, så dricker jag des skål.

12. Din skål wil jag dricka och tänka på dig, så länge som blodet är warm uti mig.

13. Men om jag bortreser et år eller tu, kan hända du aldrig får blifwa min brud.

14. Men om jag bortreser, kommer aldrig mer igen, så kan det wäl hända du ej blir min vän.

15. Gråter du ej förr så gråter du wäl då, när hästen står sadlad och jag sitter på.

16. Gråter du ej förr så gråter du wist då, när båren står tilreds och jag lägges på.

17. Gack först til min säng gack sen til min graf, der ligger lilla wännen den du älskar har.

18. Min

18. Min lycka är liten och morgängen stor, min tårar de tilra som rån uppå jord.

Den Tredje:

I.

Göfse lilla i ången gröna, kom sätt dig bred,
wid mig, och se på denna rosen röna,
så wil jag också se på dig.

2. Du är så däjella och präktig liksom en
ängel för min syn, Och wore jag dig öfwer-
mågtig, Wist bles du min af de i byn.

3. Om Födräldrarna så wilja kund' wi bli et
ägte par, Jag anser dig liksom en lilla; ty du
är ganska lik din far.

4. I kärlek skal wår tid framflyta, liksom en
sakta rinnand bäck, så at mången skal' förtryta,
Som tror sig wara mera fjälf.

5. Hvad bör man önska mer i tiden, än
huslighet och rarligt bröd, Ty snart är wåra
år förliden, och det berättas wi är dödd.

6. Således är ej wårdt at fika efter rikdoms
öfwerflöd, De omsorger må de snifna Haswa,
som ej wilja dö.

7. Wi

7. Vi skole usle, hjelpa, trösta Til vår och
andras försyn, och icke of af lyckan brösta,
Som mången gör i grannas byn.

8. Som gift jag denna wisan Kristwer Chur
enfaldig den och är, Jag går til sångs ty aften
liden, och sofwer tils jag Solen ser.

9. God morgon du min ägta maka, Hur
har du sofwit denna natt? Jag mår helt wäl,
Skal ej försaka, at gå til Stån och köp dig hatt.

10. Om du så wil så må du följa Och se
dig om hwad nödigt är, Af pengar ha wi
mycken mölja Ändå i förråd, om det blir Pehr.

11. Och Kulle så Försynen Kicka At det skull
en dotter bli, Så wil jag hafwa alt til pricka,
Som omtänkt mor, det skal du si.

12. Som wi tillsammans snart får barn, Så
är min wilja och min frögd, at wara dem
från syndens garn, på det du måtte lefwa nögd.

13. Beständig hålsa, lycka trfnad, Jag öns-
kar of och wänner mång! Då må wi sluta
nögd vår lefnad, Med ro och lugn, samt
frögde • sång.